

YALAN SÖYLER**Ekrem YALBUZ**

Bade sunar pîr rüyada
Aldım diyen yalan söyler
Sevda çekip şu dünyada
Güldüm diyen yalan söyler

Demiri döverler tavda
Ceylanı yorarlar avda
Âşık kimdir, nedir sevda
Bildim diyen yalan söyler

Bülbül öter sabah erken
Âlem duyar Allah derken
Her damlada derya varken
Daldım diyen yalan söyler

Arınırsa belki kirden
İnsan geçer tatlı serden
Kâfir nefsi ara yerden
Sildim diyen yalan söyler

Hafif olur zer darası
Asil olur ten karası
Cana kıymaz aşk yarası
Öldüm diyen yalan söyler

Marifetli bahçe solmaz
Delik kova asla dolmaz
Olan bilmez, bilen olmaz
Oldum diyen yalan söyler

KİBİR GURUR**Ahmet ASLAN**

Sızlar gayri küçük görülen sinem
Bir toplumu yakıp yıkan har kibir
Büyüklemlerin sonu cehennem
Âlemi cihanı yakan kor kibir

Varlığını bir gurura döndüren
Mazlumlara ocağını söndüren
Tavriyla dünyayı yakıp yandıran
İnsanlarda elbette ki var kibir

Böbürle yürüyüp kendince şişer
Yüreğine şeytan ateşi düşer
Allah'ın yolundan ayrılıp şaşar
İçine hapseden bizi zar kibir

Üstün görmek, büyükleme de neymiş
Nefsinin yurdunda artık o beymiş
Ona göre gururlanmaya değmiş
Nefse kul, köle olana yâr kibir

Asıl düşman insanların içinde
Kibir şirkin kardeşi bir biçimde
Şerli başın hayır yoktur yaşında
Ben uluyum, sen de nesin der kibir

Arslan Ahmet; gurur olmasın besten
Ayrıl seni zapt eden o nefesten
Kurtul gayri kibir dolu bu sestem
Hayır umulmayan dilde şer kibir